

Gülsüm ÇONOĞLU¹

¹Orcid : 0000-0001-8606-3149

Nilay ÖZKÜTÜK¹

¹Orcid : 0000-0003-1405-4600

Fatma ORGUN¹

¹Orcid : 0000-0002-2351-7227

1Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Hemşirelikte Öğretim AD, İzmir

Sorumlu Yazar (Correspondence Author):

Gülsüm ÇONOĞLU

gulsumconoglu@hotmail.com

Anahtar Sözcükler:

Duyuşsal alan; hemşirelik eğitimi; öğretim teknolojileri; paradigma.

Key Words:

Affective domain; instructional technologies; nursing education; paradigm.

Hemşirelik Eğitiminde Yenilikçi Eğitim Paradigması: Öğretim Teknolojileriyle Duyuşsal Alanı Harekete Geçirmek

Innovative Education Paradigm in Nursing Education: To Stimulate The Affective Domain With Instructional Technologies

Alınış (Received): 08.02.2019

Kabul Tarihi (Accepted): 14.01.2020

ÖZ

Eğitimde yenilikçi paradigmaların giderek daha fazla önem kazanmasıyla birlikte öğretim teknolojileri eğitime yerleşmeye devam etmektedir. Öğretim teknolojilerinin eğitimde kullanılması; öğrencilerin öğrenmeye aktif katılmasını, öğrenmenin kalıcı olmasını ve eğitimin niteliğinin artmasını sağlamaktadır. Bu makalenin amacı; duygu, değer ve tutum gibi bireysel özelliklerin ön plana çıktığı duyuşsal alanın öğrencilerin öğretimi sırasında harekete geçirilmesinde öğretim teknolojilerinin yararını ortaya koymaktır. Öğretim sırasında kullanılan mobil teknolojiler, simülasyonlar, bilgisayar modelleri, EDpuzzle, Instagram, Kahoot, dijital öyküleme araçları gibi öğretim teknolojileri ve güncel programlar, öğrencilerin dikkatini, ilgisini, motivasyonunu ve memnuniyetini arttırmaktadır. Bu bağlamda; hemşire eğitimciler, çağın getirdiği yenilikçi eğitimi takip ederek öğretim teknolojilerini kullanmayı benimsemeli, desteklemeli ve sürekli mesleki gelişim etkinlikleriyle kendini geliştirmelidir.

ABSTRACT

With increasingly becoming more importance of innovative paradigms in education, instructional technologies continue to settle in education. Using instructional technologies in education provides active participation of students in learning, permanent learning, and increasing the quality of education. The purpose of this article is to reveal the benefits of instructional technologies to stimulate affective domain in which individual characteristics such as emotions, values and attitudes come to the forefront during the teaching of students. Instructional technologies and current programs such as mobile technologies, simulations, computer models, EDpuzzle, Instagram, Kahoot, digital storytelling tools used during teaching increase the students' attention, interest, motivation and satisfaction. In this context; nursing educators should adopt/support the use of instructional technologies by following the innovative education provided by the era and should improve themselves through continuous professional development activities.

Kaynak Gösterimi: Çonoğlu, G., Özkütük, N., ve Orgun, F. (2020). Hemşirelik eğitiminde yenilikçi eğitim paradigması: Öğretim teknolojileriyle duyuşsal alanı harekete geçirmek. *EGE HFD*, 36(1), 61-65.

How to cite: Çonoğlu, G., Özkütük, N., and Orgun, F.(2020). Innovative education paradigm in nursing education: to stimulate the affective domain with instructional Technologies. *EGE HFD*, 36(1), 61-65.

GİRİŞ

Paradigmalar, bir alanın fikirlerini yönlendiren kuramlar, yenilikler ve ilkeler için bir varsayımlar çerçevesidir ([Bahramnezhad ve diğerleri, 2015](#)). Kuhn'a göre paradigma, bilim adamları tarafından kabul görmüş olan inançlar bütünü veya problemlerin nasıl anlaşılması gerektiği konusu üzerinde hemfikir olunan geleneklerdir ([Güneş, 2003](#)). Hemşirelik eğitiminde kullanılan paradigmaların öğrencilerin değişen ve artan gereksinimlerine cevap vermesi ve eğitim, eleştirel düşünme, analiz etme ve problem çözme becerilerini ve aktif öğrenmeyi (yenilikçi eğitim paradigması) desteklemesiyle birlikte hemşirelik eğitiminin niteliğinin artacağı düşünülmektedir ([Özkan ve Akduran, 2014](#)). Bu doğrultuda hemşire eğitimciler de eğitici merkezli eğitim programlarını gözden geçirerek öğrenci merkezli öğrenme üzerine odaklanmalı ([Özkan ve Akduran, 2014](#)), bilginin akılda kalıcılığını sağlamak için farklı yöntemler kullanılmalı ([Seren ve Yakıncı, 2015](#)), öğrenme etkinlikleriyle öğrencilerin duygularını ve değerlerini ifade etmelerine, değerlerini davranışlarına yansıtma ve mesleğe karşı önemli katkılar sağlama fırsatı vermeli ([Day ve diğerleri, 2017](#)) ve eğitim programı geliştirmede ve düzenlemede teknolojiden yararlanmalıdırlar.

Bilgi toplumunun itici gücünün bilgi olması, bilginin üretilmesinde ve kullanılmasında aktif rol oynayacak nitelikli bir insanın kaliteli bir eğitimle yetiştirilebileceği ve bunun için de nitelikli eğitimcilerle gereksinim duyulduğu kabul edilmektedir ([Genç, 2017](#)). Bu doğrultuda; gelişen teknolojinin doğru ve etkin kullanılabilmesi için bu konuda hemşire eğitimcilerle de önemli rol ve sorumluluklar düşmektedir. Hemşire eğitimciler, teknoloji konusunda gerekli bilgi, beceri, tutum ve davranışa sahip olmalı ve içinde buldukları çağın getirdiği becerileri kazanabilmesi için sürekli mesleki gelişim etkinlikleriyle desteklenmelidirler. Bununla birlikte, teknolojinin eğitime entegre edilmesinde öğretim elemanının bilişsel ve psikomotor becerileri ile değer, inanç ve tutum gibi duyuşsal becerileri de önem kazanmaktadır ([Ceylan, 2017; Kısa ve Kaya, 2006](#)).

Hemşirelikte eğitsel yenilikler geliştirirken, duyuşsal alan da göz önünde bulundurulmalıdır. Duyuşsal alan, dikkatli planlanmış öğretim stratejileri gerektiren bir öğrenme alanı olup, profesyonel hemşirelik standartlarına uygun değerler, tutumlar ve inançların gelişimi ile ilgilidir ([Oermann, 2016](#)). Bireysel özelliklerin ön planda olduğu duyuşsal alan içinde; duygu, tutum, davranış, değer, güdülenmişlik, kaygı, benlik, kişilik, ilgi, takdir ve mizaç gibi özellikler yer almaktadır ([Basavanthappa, 2009; Bastable ve Doody, 2008; Demirel, 2003; Demirel, 2015; Kablan, 2014; Sönmez, 2001; Van Hoozer, 1987](#)). Bu özellikler, bireyin yaşamı boyunca edindiği yaşantıların ürünü olup, duyuşsal ve sosyal gelişme hedeflerini kapsamaktadır ([Bastable ve Doody, 2008; Sönmez, 2001](#)). Bu alana yönelik becerilerin öğrencilere eğitimleri sırasında kazandırılması önemlidir ([Özçelik, 1998](#)). Bu makalenin amacı; duygu, değer ve tutum gibi bireysel özelliklerin ön plana çıktığı duyuşsal alanın, öğrencilerin öğretimi sırasında harekete geçirilmesinde öğretim teknolojilerinin yararını ortaya koymaktır.

Hemşirelik Eğitiminde Duyuşsal Alan ve Öğretim Teknolojileri

Hemşirelik eğitiminde mesleki değerlerin geliştirilmesi için duyuşsal öğrenme ile ilgili mevcut ve gelecekteki değişiklikleri izlemek gerekmektedir. Öğrencilerin duyuşsal alanını harekete geçirebilmek için görsel görüntüleme, işitsel etkileme, filmler ya da videolar, yazılı metin, hikaye anlatımı gibi duyuşsal öğretim yöntemleri kullanılabilir (Taylor, 2014). Ayrıca, hemşirelik öğrencilerinin hasta bakımı için sınıfta, laboratuvar ve klinik ortamda hazırlanmasında teknolojiyle öğretime de gereksinim duyulabilmektedir ([Scheckel, 2012](#)). Buna paralel olarak hemşirelik öğrencilerinin gelişen teknolojiler hakkında eğitim alması ve hemşirelik eğitimi sırasında teknolojiye yönelik olumlu tutum sergilemesi de önemlidir. Karaveli Çakır (2017) fenomenolojik yaklaşımı kullandığı çalışmada; öğrencilerin teknolojik ekipman kullanımıyla ilgili olarak teknolojiye hakim olmama duygusu, korku, endişe, beceriksizlik ve yetersizlik duygusu yaşadıklarını saptamıştır. Duyuşsal öğrenmede önemli olan bir diğer öğe de öğrenme ortamının yapılandırılmasında duyuşsal alanın da dikkate alınmasıdır. Kangas-Niemi ve diğerleri (2018), palyatif bakım bağlamında mesleki yeterliğin duyuşsal öğelerine yönelik öğrenmeleri kolaylaştırmanın farklı yollarını araştırdıkları çalışmada; ilişki kurma, öğrenme için alan yaratma, pedagojik bir ortam yaratma ve yansıtma olmak üzere dört tema tanımlamışlardır.

Teknolojinin gelişimiyle birlikte bilgisayarlar sağlık bakımının tüm alanlarında kullanılmaya başlamıştır ([Renjith ve diğerleri, 2015](#)). Şendir ve Yılmaz Çoşkun (2016) derlemelerinde, hemşirelik eğitiminde bilgisayar destekli simülasyonların kullanılmasının önemini vurgulamış, bilgisayar destekli bu programların; interaktif eğitime, donanımlı sağlık profesyonellerinin yetişmesine, hasta güvenliğine ve bakım kalitesinin artmasına olanak sağladığını belirtmişlerdir. Ayrıca, akıllı telefonlar, tabletler ve android uygulamalar da eğitimi desteklemek için kullanılan mobil cihaz teknolojileridir ([Renjith ve diğerleri, 2015](#)). Hemşirelik eğitiminde kullanımı artan bu mobil cihaz teknolojileri, sağlık hizmetleri ortamında hemşirelik öğrencilerine hemşirelik işlemleri ve tedavileri, ilaçlar ve hastalık bilgileri sunma avantajı ile de önem kazanmaktadır ([Day-Black ve Merrill, 2015](#)). Choi ve diğerlerinin (2015) iletişim yeterliği ve duyuşsal zekayı arttırmak için akıllı telefonda video klip kullanmanın etkisini inceledikleri çalışmada; deney grubunun iletişim yeterliği ve duyuşsal zekası, kontrol grubundan daha anlamlı şekilde gelişmiştir. Lee ve Kwon (2016) akıllı telefon videosu kullandıkları öz-yönelimli temel hemşirelik uygulamalarında; hemşirelik öğrencilerinin öz-yeterlik ve beceri yeterliği arasında anlamlı fark saptamazken, uygulama memnuniyeti üzerinde etkili olduğunu bulmuşlardır. Lee ve diğerleri (2018) hemşirelik eğitiminde mobil teknoloji konusunda yaptıkları sistematik incelemede; hemşirelik öğrencilerinin bilgi ve klinik becerilerinin geliştirilmesi konusunda tutarlı sonuçlara ulaşamadıklarını, ancak öğrencilerin geleneksel öğretim yöntemlerine göre mobil teknolojilerden memnuniyet duyduklarını ve bu yöntemleri tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Mobil tabanlı video kliplerin hemşirelik beceri eğitiminde kullanılması; öğrencilerin özgüvenlerini ve motivasyonlarını yükseltmekte, öğrencilerin videolara

erişilebilirliğini artırabilmekte ve sonuçta öğrenme çıktılarını da iyileştirebilmektedir (Lee ve diğerleri, 2016). Bu bağlamda kullanılan mobil teknolojilerin; özellikle Z kuşağı olan öğrencilerin dikkatini çekmeyi başardığını, motivasyonları, iletişim becerileri ve memnuniyetleri üzerinde pozitif etki oluşturmasıyla birlikte öğrencilerin duyuşsal alanına hitap ettiğini söylemek mümkündür.

Bilgisayar modelleri, animasyonlar, simülasyon laboratuvarları ve sinematik teknolojileri de ders içeriğini görsel olarak geliştirmek, öğrencilere etkili öğretim deneyimleri sağlamak ve öğrenme deneyimlerini arttırmak için hemşire eğitimciler tarafından kullanılmaktadır (Zaunders ve Ganzer, 2011; Renjith ve diğerleri, 2015). Fırat ve diğerleri (2018) çalışmalarında; öğrencilerin, Massive Open Online Course (Kitleli Açık Çevrimiçi Kurs) için hazırlanan animasyon destekli videoların en fazla animasyonlarından ve kullanılabilirliklerinden memnun kaldıklarını saptamışlardır. Bu bulguları, geliştirilen animasyon destekli video ders modüllerinin hedeflerine ulaştığını gösteren bir sonuç olarak değerlendirmişlerdir. Ward (2015) simülasyon kullandığı çalışmada; öğrencilerin kendilerine uygulanan duyuşsal alan eğitimi stratejileriyle ruhsal hastalıkları olan hastalara yönelik değerleri ve tutumları konusunda farkındalıklarının arttığını ifade etmiştir. Farklı simülasyon yöntemleri (rol oynayan bir hasta ve yüksek kaliteli manken) ile eğitim alan öğrencilerde, bilişsel ve motor alanlara yönelik performanslarında önemli bir farklılık görülmemiştir. Ancak, rol oynayan hasta simülasyonu, öğrencilerin duyuşsal alanda (öğrencilerin kişilerarası, iletişim ve profesyonel hemşirelik becerileri) öğrenmelerini sağlamada daha etkili olmuştur (Shepherd ve diğerleri, 2010). Bu bağlamda eğitimde kullanılan farklı öğretim teknolojilerinin; öğrencilerin farkındalıkları, memnuniyet düzeyleri ve iletişim becerileri üzerinde etkili olabileceği ve öğrencilerin duyuşsal alanlarını harekete geçirebileceği düşünülmektedir.

Edmodo, EDpuzzle, Facebook, Twitter, Instagram, Kahoot, infografik araçlar ve dijital öyküleme araçları gibi güncel programlar da eğitimcilerin ders yönetimini sağlama, sosyal medya araçlarını eğitime katma ve değerlendirme yapma amacıyla kullanabilecekleri bilgi ve iletişim teknoloji araçlarıdır (Ceylan, 2017). EDpuzzle; öğretmenlerin, öğrencilerin dersi bütünüyle incelemelerini ve içeriğinin anlaşılabilirliğini belirlemelerini sağlamalarında yardımcı olan, öğrenmede çevrimiçi videoların kullanımı için yol sunan bir video paylaşım programıdır (Mischel, 2018). Literatür incelendiğinde; EDpuzzle kullanılan derslerde öğrencilerden olumlu geri bildirimler alındığı (Mischel, 2018), yönetim bilişim sistemlerinin ya da video kullanımının öğrencilerin analitik düşünme, iletişim, akranlarla işbirliği ve takım çalışması, yaratıcılık ve teknoloji becerilerini geliştirdiği bulunmuştur (Armstrong ve diğerleri, 2009; Alpay ve Gulati, 2010). Teknolojinin gelişmesiyle, eğitimcilerle ilgi çekici öğrenme fırsatları geliştirmesi için bir yol oluşturan (Shellenbarger ve Robb, 2015), öğrencilere zengin yaratıcı ve yansıtıcı öğrenme deneyimleri sağlayan (Santepeci, 2018) ve duyuşsal öğrenmeyi destekleyebilen (Price ve diğerleri, 2015) bir diğer program ise dijital öyküleme araçlarıdır. Dijital hikayeler kısa olup, dijital medya kullanımıyla elde edilen görüntülerin ve müziğin kullanıldığı kişisel anlatılardır (Christiansen, 2011). Ayrıca, Instagram üzerinden dijital öyküleme anlatımı çevrimiçi olarak, sınıfta ve klinik konferansla öğrenme etkinlikleriyle birleştirilebilir. Yeni bilginin uygulanmasını değerlendirmek için Instagram üzerinden dijital hikayeler kullanılabilir. Öğrenciler, cep telefonları ile çektikleri fotoğrafları oluşturarak ve göndererek hemşirelik kavramlarını göstermek için Instagram'ı öğretme öğrenme stratejisi olarak kullanmaya teşvik edilebilirler (Shellenbarger ve Robb, 2015). Kahoot gibi çağdaş oyun tabanlı öğrenci yanıtı sistemleri de öğrencilerin katılımını teşvik etmekte, öğrenme deneyimlerini geliştirmekte, eğitimcilerin öğrencilere gerçek zamanlı geribildirim vermesini sağlamakta, oyunlaştırma yoluyla motivasyonu ve sorumluluğu arttırmakta, dikkat dağınıklığını azaltmakta ve öğretme-öğrenme kalitesini iyileştirmektedir (Licorish ve diğerleri, 2018). Bu çalışmalar göz önüne alındığında; öğretim sırasında kullanılan güncel ve teknolojik yöntemlerle öğrencilerin derse olan ilgileri, motivasyonları ve öğrenme deneyimleri artırılabilirken, aynı zamanda öğrencilerin değerlendirmeleri de yapılabilir.

SONUÇ

Sonuç olarak, teknolojinin, hemşirelik disiplini tarafından kabul gören bir paradigma olduğu, hızla gelişmeye devam ettiği ve eğitimde önemli bir araç olarak kullanıldığı çalışmalarda da görülmektedir. Bu bağlamda; hemşire eğitimcilerin de öğrencilerin duyuşsal alanlarını harekete geçirebilecek öğretim teknolojilerinden yararlanması gerekmektedir. Bu doğrultuda; hemşire eğitimciler, eğitim ve öğretimde duyuşsal alana yönelik öğrenme hedeflerini de göz önünde bulundurmalı, çağın getirdiği yenilikçi eğitimi takip edebilmeli, öğretim teknolojilerini kullanmayı benimsemeli, desteklemeli ve sürekli mesleki gelişim etkinlikleriyle kendini geliştirmelidir. Bununla birlikte, hemşire eğitimciler, öğretim teknolojileri kullanmadan önce her öğrencinin bu teknolojiye erişilebilirliğini sorgulamalı ve etik konuları göz ardı etmemelidir.

KAYNAKLAR

- Alpay, E., Gulati, S. (2010). Student-led podcasting for engineering education. *European Journal of Engineering Education*, 35(4), 415-427.
- Armstrong, G., Tucker, J., Massad, V. (2009). Interviewing the experts: Student produced podcast. *Journal of Information Technology Education: Innovations in Practice*, 8, 79-90.
- Bahramnezhad, F., Shiri, M., Asgari, P., Afshar, P.F. (2015). A review of the nursing paradigm. *Open Journal of Nursing*, 5(1), 17-23.
- Basavanthappa, B.T. (2009). *Nursing Education*. (2nd ed). New Delhi: Jaypee Brothers Medical Publishers.
- Bastable, S.B., Doody, J.A. (2008). Behavioral objectives. In: S.B. Bastable (Eds.), *Nurse as Educator Principles of Teaching and Learning for Nursing Practice* (pp. 383-427) (3 rd ed.). Massachusetts: Jones and Bartlett Publishers.
- Ceylan, B. (2017). Bilgi ve iletişim teknolojileri ve öğretmen. S.Z. Genç (Ed.), *Değişen değerler ve yeni eğitim paradigması (1. Baskı)* içinde (s. 107-125). Ankara: Pegem Akademi.
- Choi, Y., Song, E., Oh, E. (2015). Effects of teaching communication skills using a video clip on a smart phone on communication competence and emotional intelligence in nursing students. *Archives of Psychiatric Nursing*, 29(2), 90-95.
- Christiansen, A. (2011). Storytelling and professional learning: A phenomenographic study of students' experience of patient digital stories in nurse education. *Nurse Education Today*, 31(3), 289-293.
- Day, L., Ziehm, S.R., Jessup, M.A. Amedro, P., Dawson-Rose, C., Derouin, A. ... Remen, R. N. (2017). The power of nursing: An innovative course in values clarification and self-discovery. *Journal of Professional Nursing*, 33(4), 267-270.
- Day-Black, C., Merrill, E.B. (2015). Using mobile devices in nursing education. *The ABNF Journal Fall*, 26(4), 78-84.
- Demirel, Ö. (2003). Öğretimde planlama ve değerlendirme öğretme sanatı. (6. Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (2015). Eğitimde program geliştirme kuramdan uygulamaya. (24. Baskı). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Fırat, M., Kuş, G., Uğur, S., Uzuner, K. (2018). MOOC'ler için animasyon destekli video modülleri tasarlama: homeostasis örneği. *AUAd*, 4(4), 15-42.
- Genç, S.Z. (2017). Bilgi toplumu ve eğitim. S.Z. Genç (Ed.), *Değişen değerler ve yeni eğitim paradigması (1. Baskı)* içinde (s. 2-22). Ankara: Pegem Akademi.
- Güneş, B. (2003). Paradigma kavramı ışığında bilimsel devrimlerin yapısı ve bilim savaşları: Cephelerdeki fizikçilerden Thomas S. Kuhn ve Alan D. Sokal. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(1), 23-44.
- Kablan, Z. (2014). Hedef belirleme: bilişsel, duyuşsal ve devinişsel alanlar. H. Şeker (Ed.), *Eğitimde program geliştirme kavramlar ve yaklaşımlar (3.Baskı)* içinde (s. 127-161). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Kangas-Niemi, A., Manninen, K., Mattsson, J. (2018). Facilitating affective elements in learning-In a palliative care context. *Nurse Education in Practice*, 33, 148-153.
- Karaveli Çakır, S. (2017). Hemşirelik öğrencilerinin teknolojik ekipman kullanımına ilişkin görüşleri ve yaşadıkları deneyimler. *Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, 33(3), 11-20.
- Kısa, B., Kaya, H. (2006). Hemşire öğretim elemanlarının teknolojiye ilişkin tutumları. *The Turkish Online Journal of Educational Technology – TOJET*, 5(2), 77-83.
- Lee, H., Min, H., Oh, S.M., Shim, K. (2018). Mobile technology in undergraduate nursing education: a systematic review. *Healthcare Informatics Research*, 24(2), 97-108.

- Lee, N.J., Chae, S.M., Kim, H., Lee, J.H., Min, H.J., Park, D.E. (2016). Mobile-based video learning outcomes in clinical nursing skill education: a randomized controlled trial. *Computers, Informatics, Nursing*, 34(1), 8-16.
- Lee, S.S., Kwon, M.K. (2016). Effects of self-directed fundamental nursing practice using smartphone videos on self-efficacy, practice satisfaction, and skill competency. *J Korean Acad Soc Nurs Educ*, 22(3), 255-263.
- Licorish, S.A., Owen, H.E., Daniel, B. George J.L. (2018). Students' perception of Kahoot!'s influence on teaching and learning. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 13(1), 9.
- Mischel, L.J. (2018). Watch and learn? Using EDpuzzle to enhance the use of online videos. *Management Teaching Review*, 237929811877341. doi:10.1177/2379298118773418
- Oermann, M.H. (2016). Thinking about teaching in nursing. *Nurse Educator*, 41(5), 217-218.
- Özçelik, D.A. (1998). *Eğitim programları ve öğretim*. (4.Baskı). Ankara: ÖSYM Yayınları.
- Özkan, H.A., Akduran, F. (2014). Hemşirelikte paradigmaların önemi. *Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 11(2), 3-5.
- Price, D.M., Strodman, L., Brough, E., Lonn, S., Luo, A. (2015). Digital storytelling an innovative technological approach to nursing education. *Nurse Educator*, 40(2), 66-70.
- Renjith, V., G, R., George, A. (2015). Trends in nursing education. *Indian Journal of Applied Research*, 5(8), 496-498.
- Sartepeci, M. (2018). Dijital hikaye anlatımı araçları. N. Önal (Ed.), *Etkinlik örnekleriyle zenginleştirilmiş eğitimde teknoloji uygulamaları* (1.Baskı) içinde (s. 15-42.). Ankara: Pegem Akademi.
- Scheckel, M. (2012). Selecting learning experiences to achieve curriculum outcomes. In D.M. Billings & J.A. Halstead (Eds.), *Teaching in nursing a guide for faculty*. (pp 170-187). St. Louis, Missouri: ELSEVIER.
- Seren, L.P., Yakıncı, C. (2015). Tıp eğitiminde akılda kalıcılığı nasıl sağlarız? *Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Dergisi*, 58(3), 123-130.
- Shellenbarger, T., Robb, M. (2015). Technology-based strategies for promoting clinical reasoning skills in nursing education. *Nurse Educator*, 40(2), 79-82.
- Shepherd, C.K., McCunnis, M., Brown, L., Hair, M. (2010). Investigating the use of simulation as a teaching strategy. *Nursing Standard*, 24(35), 42-48.
- Sönmez, V. (2001). *Program geliştirmede öğretmen el kitabı*. (9. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Şendir, M., Yılmaz Coşkun, E. (2016). Hemşirelik eğitiminde teknolojik bir adım: IMventro-sim. *G.O.P. Taksim E.A.H. JAREN*, 2(2), 103-108.
- Taylor, L.D. (2014). The affective domain in nursing education: Educators' perspectives. Theses and Dissertations. 484. <https://dc.uwm.edu/etd/484>
- Van Hoozer, H.L. (1987). The teaching role of the professional nurse. In: H.L. Van Hoozer, B.D. Bratton, P.M. Ostmo, D. Weinholtz, M.J. Craft, C.L. Gjerde, M.A. Albanese (Eds.), *The teaching process theory and practice in nursing* (pp. 22-23). USA Norwalk, Connecticut: Appleton-Century-Crofts.
- Ward, T.D. (2015). Do you hear what I hear? The impact of a hearing voices simulation on affective domain attributes in nursing students. *Nursing Education Perspectives*, 36(5), 329-331.
- Zaunders, C.R., Ganzer, C.A. (2011). Cinematic technology-the role of visual learning. *Nurse Educator*, 36(2), 76-79.

